

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 24. Periculosum-ne est veram differre Pœnitentiam usque ad horam
mortis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 53

missa sunt; quam infinita inferant damna, & incommoda, quoniam vitâ privant æternâ, & ita debet eos disponere, ut saltem adeo sint attriti de omnibus & singulis peccatis mortalibus, ut eos tutâ conscientiam possit absol-
vere.

tamente, & nondimeno ò per l'incapacità loro, ò per altro non gli pare che habbino

la necessaria disposizione, deve supplire esso, procurando d'indurli alla contrizione de suoi peccati, con mostrare la brutezza della colpa, la gravità d'essa per esser contra Dio, l'infinito danno dell'eterna dannatione che per essa s'incorre: e con quello veda d'indurli e disporli, di modo che di tutti e ciascun peccato mortale sia almeno così attrito, che possa sicuramente darli l'assolutione.

Potest etiam Confessarius, ut pœnitentes commoveat, & præparet ad perfectiorem dispositionem uti motivo timoris, diei iudicii, & pœnarum inferni. *Quoties diem illum considero, totus contremisco*, ait S. Hieronymus.

Potest etiam eos inducere motivo spei, affirmando eos unâ sola bona Confessione veniam peccatorum suorum consequi posse. *Pœnitenti igitur*, ait Princeps Apostolorum, & *convertimini, ut deleantur peccata vestra.*

Actuū Apof. col. cap. 3.

Denique spe gratiæ recuperandæ commovere potest, quoniam scriptum est, Deus stat & pulsat ad ostium cordis nostri; spe etiam gloriæ æternæ, cum scriptum sit: *Pœnitentiam agite, appropinquavit enim Regnum cœlorum.*

Matth. cap. 3.

Si quis autem adeo infelix sit, ut nolit peccatorum suorum in hac vita pœnitere, ubi potest hoc unico medio veniam obtinere, ipsum in æternum pœnitebit apud inferos, sed absque fructu juxta id quod habetur in Psal. 13. *Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognoverunt.*

Quæst. 24. Periculosum-ne est, veram differre Pœnitentiam usque ad horam mortis?

54 TRACTATUS VI.

Resp. Sancti Ecclesiæ Patres vehementer locuti sunt de periculo cui se exponebant pœniterentes, qui conversionem differebant usque ad finem vitæ, & Ecclesia ita fuit sollicita ne pœniterentes suam usque ad finem vitæ differrent conversionem, ut videamus quod in primis Ecclesiæ sæculis denegabatur absolutio iis qui postquam in vita criminosa perseveraverant ad Pœnitentiam solùm in extremitate vitæ recurrebant; quia credebatur quod illa conversio non ex intimo cordis affectu proveniebat, sed ex timore purè servili. *Quia*, ait S. Cyprianus, *rogare illos, non delicti Pœnitentia; sed mortis urgentis admonitio compellit. Nec dignus est in morte accipere solatium, qui se non cogitavit esse moriturum.*

S. Cypr. Epistola 59. ad Antonianũ.

S. Aug. Serm. 57. de Tempore.

Pœnitentia, inquit S. Augustinus, *qua ab infirmo petitur infirma est: Pœnitentia qua à moriente petitur, timeo ne & ipsa moriatur. . . . quicumque vult invenire misericordiam Dei; sanus agat Pœnitentiam in hoc seculo, ut sanus esse valeat in futuro.* Nam, ut dicitur in libro de vera & falsa Pœnitentia, qui Divo Augustino tribuitur. *Quoniam vix & raro est tunc justa conversio, timendum est de pœnitente serò.*

Scotus, in 4. sentent. dist 18. Reportato- rum, q. 3.

Doctor subtilis Scotus hujus rei tres rationes principales affert, dum ait: *Quando primo imminet alicui mors, ut vel per infirmitatem, vel videt gladium ultra caput, vel navem fractam: in quibus casibus convenire non speratur vita: habebit quicumque vel vehementem dolorem propter infirmitatem, vel vehementem timorem propter extrinsecum; & tunc vix potest intellectus occupari circa aliquid aliud quàm pars sensitiva, propter ordinem potentiarum; quia vel totaliter impeditur actus intellectus ab alio actu, vel non*

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 59

habet actum perfectum alium, cum dolor
occupet totam partem sensitivam. Sed nolendo peccatum, oportet quod sit magna consideratio intellectus, detestatio, ad hoc quod sit attritio sufficiens ex congruo ad remissionem peccati, sicut fuit vehemens delectatio prior in peccato. Ad hoc ut sit dispositio ex congruo ad receptionem gratiæ, oportet quod sit voluntaria detestatio, & debita circumstantia finis, atque homo pœniteat non solum propter timorem pœnæ, sed timore filiali: sed difficile est tunc dolere nisi ex timore solum: & si non sit cum amore, non disponit ex congruo. Ex habitu malo præcedenti usque ad extremum, est inclinatio vehemens ad peccata, & ad actus similes prioribus. Igitur difficile est tunc primò contra istum habitum inclinari, detestando quæ priùs erant delectabilia.

Quare necesse est ut peccatores sequantur id quod dicitur in Scriptura. *Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem. Subitò enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te: Et sic evitabunt ponere salutem suam in illa incertitudine de qua loquitur S. Augustinus dum ait: Si quis positus in ultima necessitate aegritudinis sue; voluerit accipere Pœnitentiam, & accipit, mox reconciliatur, & hinc vadit: Fateor vobis, non illi negamus quod petit: sed non præsumimus, quia bene hinc exit, Non præsumo, non vos fallo, non præsumo.*

Ecclesiastici.

cap. 8.

S. Aug. Ho-

milia 41. in-

ter 30.

